

Столичний дебют розпочався у «Вічі»

У редакції журналу відбулася перша творча зустріч із киянами відомих одеситів – виконавця понад трьох тисяч пісень Олексія Семенищева та автора сімдесяти поетичних книжок Ігоря Потоцького.

Це був їхній дебют у столиці. Насичена концертна програма розпочалася з виконання пісні «Чорнобривці» на слова Миколи Сингаївського (музика Володимира Верменича), відтак залучила поезію. Після неї – знову пісні, щонайрізноманітніші, популярні, призабуті й забуті, які єдналися останнім акордом із витонченою лірикою.

Знані одеські гості кожен по-своєму цікавий, самобутній. А разом виступають тому, що увиразнюють і доповнюють один одного, мають суголосні душі. Олексій Семенищев – актор, музикант, майстер гумору й декламації, оригінальний інтерпретатор та виконавець численних пісень. Ще молодим разом із друзями організував ансамбль «Мамині діти», маючи на увазі, що мама – це Одеса. Виконували колоритні місцеві пісеньки, зарубіжні шлягери, пізніше створили спектакль «Бички в томаті», насичений піснями та анекдотами, з яким гастролюють у різних куточках України.

Співак має м'який, оксамитовий голос, виконує пісні притишено, без надриву, часто-густо неначе розповідає якусь важливу життєву історію й довірливо звертається до слухачів: мовляв, цей твір – і про вас. Коли забуває якийсь рядок зі свого величезного репертуару, починає імпровізувати, а за якусь мить, пригадавши необхідне,

мовби нічого й не сталося, повертається до канонічної версії Олександра Вертинського, Петра Лещенка чи Булата Окуджави...

– Я співпрацюю з різними людьми, найчастіше з Ігорем Потоцьким, якого дуже поважаю, – розповідає Олексій Семенищев. – Ми часто виступаємо перед молоддю, постійно спростовуємо дивну думку, що поезія – це мистецтво далеке від життя. Насправді ж поезія – це саміське життя, його концентроване усвідомлення.

Так само вважає й Ігор Потоцький, який народився на Далекому Сході в сім'ї військового лікаря. Нині редагує альманах «Звукоряд», веде три дитячі літературні студії. Рецензії на твори одеського лірика побачили світ у Торонто, Нью-Йорку, Єрусалимі, у Франції (паризькими вулицями ходить частіше, ніж киянськими), а також у Мексиці, де мешкає дружина.

– Я постійно випускаю рідкісні – літографські, офортні – книжки, над якими працюють знамениті художники, – ділиться творчими набутками поет. – Ці книжки надходять до провідних музеїв та бібліотек світу. А ще роблю, знову ж таки разом із майстрами пензля, книжки в одному примірнику (малюнки та вірші). Вони вже є в найкращих університетах США, Швейцарії, в консерваторії Амстердама. У Фінляндії були виконані два цикли романсів на мої вірші. Музику написала дружина – композитор Людмила Самодаєва. Вона, до речі, створила одинадцять камерних опер, зокрема за романом «Подвійний Леон» українського прозаїка Юрка Іздрика.

Ігор Потоцький любить читати свої дитячі вірші не лише для школярів, а й для дорослих. Лунали такі мініатюри і в редакції «Віча». Потім знову слухачів заповнили пісні у виконанні Олексія Семенищева. Знані гості із суголосними душами знову й знову вели щирі, сердечну оповідь про земне й небесне, про добро, любов, милосердя. Голоси лунали так само, як і в Одесі, хіба що трохи схвильованіше, адже яскраві творчі особистості виступали не в рідних пенатах, а в Києві. Уперше.

М. С.

